

In de hemel is het schoon

*In de hemel is het schoon,
waar men zingt op blijde toon,
met een altoos vrolijk harte,
vrij van alle zorg en smarte;
waar men juicht voor 's Heren troon,
in de hemel is het schoon.*

Enkele jaren geleden leidde ik een uitvaartdienst waarin dit lied gezongen werd. Het is lied 59 uit de zangbundel van Johannes de Heer (u kent de uitdrukking vast wel: “de man die de Heer heette en de Heer diende”).

Of het nu op verzoek van de overledene zelf was dat dit lied gezongen werd of op verzoek van de familie, weet ik niet meer. In ieder geval typeerde dit wel het geloof van de persoon om wie het ging. En als ik mij niet vergis, typeert het nog altijd het geloof van veel mensen, zeker als zij ouder worden en de gedachte aan en het verlangen naar “de hemel” sterker wordt. Al hoeft dat met leeftijd nog niet eens altijd zoveel te maken te hebben.

Er is veel “hemelgeloof”. Is dat erg? Nee, absoluut niet. Het is, dunkt mij, juist goed als een mens meer ziet en verder ziet dan wat alom voor handen en voor ogen is. Wij kennen allen de betrekkelijkheid en de kwetsbaarheid van het leven. Als wij dan niet verder kijken dan naar “hier en nu” is dat misschien wel heel eenzijdig, om niet te zeggen armoedig en oppervlakkig.

Tegelijk vergeet ik nooit wat iemand in mijn vorige gemeente eens tegen me zei: “Het is in de kerk vaak zo hemels en ik ben eigenlijk veel meer aards.” Want dat is misschien weer op een andere manier eenzijdig: dat het allemaal gaat om de eeuwigheid, om de ziel en om de zaligheid en dat de tijd, het lichaam en de gerechtigheid eigenlijk maar bijzaken zijn. Dan zou godsdienst alsnog “Opium des Volkes” zijn!

Van iemand anders hoorde ik dit: “Het leven is gave, opgave en voorbereiding.” Ook die uitspraak vergeet ik nooit meer.

Dit leven hier en nu is de moeite waard. Daar mag je intens van genieten.

Je draagt daarvoor dan ook verantwoordelijkheid. Blijf de aarde trouw (en laat het, in een iets andere betekenis van het woord “schoon” dan in het lied van Johannes de Heer) ook op aarde alsjeblieft een beetje schoon zijn (of schoner worden).

En weet daarbij, dat er ook nog iets meer is, ja, dat in zekere zin het schoonste nog moet komen.

In deze tijd van het kerkelijk jaar, de zondagen van de Voleinding, leven wij daar naar toe: de belofte van “alle dingen nieuw”, van “alle tranen afgewist”, van “geen dood of duisternis meer”. En iedere dag dat het zo ver nog niet is, dat de oorlog in Oekraïne voortduurt en er slachtoffers vallen, iedere dag dat mensen in lichamelijke of psychische nood (of een combinatie daarvan) verkeren, is er één te veel en wekt een des te vuriger protest tegen het kwaad en een des te vuriger verlangen naar Hem die komt.

Gave, opgave, voorbereiding. Laten wij dit vooral dichtbij elkaar houden en met passie dit leven leven, doen wat ons hier en nu te doen staat en uitzien naar een Paasdag die nooit voorbij gaat, naar een dag waarop de Naam van de Ene geheiligd wordt, zijn Rijk komt en zijn wil gedaan wordt. Gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde.

Ds. Chris Schreuder